

Srijeda, 27.06.2012.g.

Supruga je ovu nedjelju bila kuma jednoj djevojci na primanju

svete potvrde, PEČATA DAROVA DUHA SVETOMA.

To je bilo u drugoj župi pa je ona, za svaku sigurnost, obavila ispovijed u našoj župi, prije nego smo otputovali.

Ja nisam imao neku posebnu potrebu za ispovijedi ali kada su nam tamo rekli da će biti za krizmanike, kumove, roditelje i druge zainteresirane, posebna sveta ispovijed dan prije krizme, odlučio sam i ja da odem na ispovijed. JER U DAN KRIZME SLAVIO SE I ROĐENDAN MOJEG SVECA ZAŠTITNIKA, SVETOG IVAN KRISTITELJA. I MOJ IMENDAN, PA SAM HTIO NEKAKO ČIST I MIRAN, SLAVITI TAJ DAN.

Odlučio sam doći prije u crkvu kako bi se kroz molitvu i razmišljanje

pripremio za samu ispovijed. Prvo su se ispovijedali krizmanici a onda

kumovi i roditelji te ostali.

Ušao sam u crkvu a ispovijed krizmanika je već trajala. Taman su ih

župnik i njihova vjeroučiteljica slagali da sve bude u miru i

dostojanstveno.

No, mladi ko mladi. Priča, komešanje.

A župnik i vjeroučiteljica malo-malo pa upute neku prijetnju

krizmanicima. Da će ih potjerati ako ne prestanu, da neće ići na firmu, da

ako ne žele na ispovijed neka samo odu iz crkve, pa stalno prozivanje po

imenima, razmještanje i sl.

A ja sjedim na klupi pognute glave i zatvorenih očiju i molim se u sebi.

Ali ne mogu a da ne čujem sve to.

I NEKAKO MI SE SRCE ISPUNILO ŽALOŠĆU.

I TA ŽALOST ME NATJERALA DA OVO I NAPIŠEM. NE VOLIM

PISATI O DRUGIMA, ŠTO I KAKO ČINE U VJERI. JER MI TO

ONDA IZGLEDA KAO OGOVARANJE, OHOLNO I LICEMJERNO

PONAŠANJE.

(Ovdje sam u noći prekinuo pisanje jer me nekako razdirala

dvojba da li ja tim svojim pisanjem ogovaram svećenike i

vjeroučitelje, ponašam se oholo i licemjerno. Jer tko sam ja da

govorim kako bi jedan svećenik trebao vršiti svoju službu. Čak

sam tom istom svećeniku tamo i ispovjedio taj svoj grijeh kojeg

sam ponekad i prije činio, da iznosim mišljenje o tome kako bi

pojedini svećenici trebali vršiti svoju službu, i da smatram da to

nije moje, da je to ogovaranje, licemjerje i oholost. Jer svećenik

je pozvan od Gospodina i samo će njemu odgovarati za svoje

vršenje službe.

No, taj mi je dragi svećenik rekao da su i oni, svećenici, samo

ljudi, da čine greške u vršenju svojeg poslanja kao i svi drugi u

vršenju njihovih poslanja koja im je Gospodin odredio i da, ako

je neki savjet dobronamjerman i dolazi iz iskrena i ponizna srca,

da će ga i oni saslušati i vidjeti što mogu po njemu učiniti.

Kada sam stao sa pisanjem, otišao sam spavati, pa sam članak

odlučio završiti i objaviti danas ako će mi Gospodin dati za

spoznati da ovo što pišem nije licemjerno, oholo i služi

ogovaranju.

Danas ujutro sam nekako, nakon mise, osjetio da Gospodin

nema ništa protiv da članak i završim. A ja osjećam da mi

njegov sadržaj izlazi iz iskrena srca.

Samo mi je želja da i nakon krizme čim više krizmanika ostane

u bar nekakvom doticaju s crkvom, misom a preko nje i sa

ŽIVIM GOSPODINOM.)

Bio sam žalostan radi tih prijetnji, grubih riječi. Nikako i nikako ih ne

mogu usporediti sa silnim zapovijedima i svjedočenjima ljubavi koju

nam je Gospodin dao u svojem životu na zemlji a TRAŽIO DA IH

VRŠIMO I ŠIRIMO, OSTAVLJAJUĆI IH U SVOJOJ PISANOJ RIJEČI,

BIBLIJI.

Ti dragi mladi ljudi, 15-godišnjaci, takove riječi, prijetnje, grube riječi,

naredbe i sl. SVAKI DAN SLUŠAJU U SVAKOM DIJELU SVOJIH

ŽIVOTA.

RODITELJI SU IM U RIJETKIM SLUČAJEVIMA SVJEDOCI VJERE.

TRAŽE OD NJIH USPJEH U ŠKOLI, PONAŠANJE PREMA

RODITELJSKIM MJERILIMA I POSLUŠNOST U SKLADU S

RODITELJSKIM OČEKIVANJIMA.

AKO NIJE TAKO SLIJEDE ZABRANE, PRIJETNJE, GRUBE RIJEČI,

ZLOSTAVLJANJA I SL.

PONEKAD TO I TREBA KAO DIO ODGOVARAJUĆEG

RODITELJSKOG ODGOJA DJETETA ZA SAMOSTALNOG ČOVJEKA.

PA TAKVO DIJETE ODE U ŠKOLU GDJE SE PONOVO OD

NJEGA TRAŽI DA BUDE MIRAN, POSLUŠAN, USPJEŠAN, DA SVE

SHVATI I SVE ZNA.

AKO DIJETE NIJE TAKVO PONOVO NAILAZI NA PRIJETNJE,

KAZNE, NEKU VRSTU ZLOSTAVLJANJA, GRUBE RIJEČI.

I TU JE MOŽDA DIO TIH MJERA POTREBAN U NEKOM OBIMU

JER JE I ŠKOLA DIO ODGOJA I PRIPREMA DJETETA DA

POSTANE SAMOSTALNI ČOVJEK.

I TO JE TAKO. DA BUDEM GRUB, ZA MNOGE OD TIH MLADI

NITKO NEMA BAŠ POSEBNO VREMENA NITI STRPLJENJA.

POGOTOVO NE ZA ONE KOJI SU MANJE USPJEŠNI I

KARAKTERNO VIŠE NEMIRNI. IZ RAZNIH RAZLOGA.

NITKO SE S NJIMA NE BAVI. A ZLI, KOJI VREBA POSEBNO

SVAKOGA OD TIH MLADIH LJUDI, DA IH SKRENE OD

GOSPODINA, ČEKA I NAJMANJU PRILIKU DA TO UČINI.

JEDINA ŠANSA ZA NJIH, A JEDINA PREPREKA USPJEHU ZLOGA,

SU SVEĆENICI I VJEROUČITELJI.

NARAVNO, TU SU I NEKI RODITELJI, DJEDOVI I BAKE, ILI

NETKO TREĆI. ALI U VRLO MALOM BROJU ILI, BOLJE REČENO,

MALE DUHOVNE MOĆI.

A JEDINO PRAVO ORUĐE PROTIV

ZLOGA I NJEGOVOG DJELOVANJA NA

MLADE JE LJUBAV.

PREDAVANJE KRISTOVE LJUBAVI KOJU NAM JE ON OSTAVIO U

SVOJIM ZAPOVIJEDIMA I CRKVI KAO INSTITUCIJI, SVOJEM

"ŽIVOM" TIJELU TU NA ZEMLJI, JEDNOM OD TRI DIJELA

NJEGOVE VJEČNE CRKVE, "PUTUJUĆOJ CRKVI".

I KADA TI MLADI LJUDI, DJECA,

KRENU NA VJERONAUKE I CRKVENE

PRIPREME ZA SVOJE SAKRAMENTE,

PRVO PRVU PRIČEST A ONDA I

KRIZMU, TREBALI BI UĆI U JEDAN

DRUGAČIJI SVIJET, GDJE JE ONO

DUHOVNO VAŽNIJE OD ONOG

MATERIJALNOG.

GDJE JE LJUBAV, PONIZNOST,

STRPLJIVOST, DOBROTA, SLUŽENJE,

OPRAŠTANJE, DOŽIVLJAJ VJERE I MIRA,

PUNO, PUNO VAŽNIJI OD STATUSA,

OCJENA, INTELEKTUALNIH

SPOSOBNOSTI, IMENA I MATERIJALNOG

I DRUŠTVENOG STATUSA RODITELJA,

OSOBNOG IZGLEDA, NAČINA

PONAŠANJA I SL.

TAKO JE ŽIVIO, GOVORIO I SVJEDOČIO

JEDINI ŽIVI BOG KOJI JE BIO MEĐU

NAMA, ISUS KRIST.

NO, DJECA TO NE DOBIJU U DOVOLJNOJ MJERI, ILI RIJETKO

DOBIJU, OD SVOJIH SVEĆENIKA I VJEROUČITELJA.

OD SVEGA ONOGA ŠTO ONI DOBIJU NA

VJERONAUCIMA I CRKVENIM

PRIPREMAMA, LJUBAV NIJE NA PRVOM

MJESTU.

TRUDE SE I SVEĆENICI I VJEROUČITELJI. KAKO NAJBOLJE

ZNAJU U OKRUŽENJU KOJEM ŽIVE I RADE. GDJE JE

MATERIJALNO STRAŠNO BITNO.

NO, OSJEĆAM I VIDIM NA MNOGIM PRIMJERIMA, A RIJETKO

ČUJEM ZA DRUGAČIJE PRIMJERE, MADA IH IMA, DA PRUŽANJE

I PRENAŠANJE ISUSOVE LJUBAVI NA TU DJECU I MLADEŽ,

NIJE DALEKO NA PRVOM MJESTU SVAKOG SVEĆENIKA I

VJEROUČITELJA KOJI RADE S MLADIMA I DJECOM.

ISUSOVA LJUBAV, TO JE JEDINI PRAVI

NAČIN.

I UVIJEK SI ZAMISLIM KAKO BI TO ISUS RADIO S MLADIM

A I DJECOM. I UVIJEK GA ZAMISLIM KAKO BI SJEDIO OKRUŽEN

RADOSNOM NJIHOVOM GRAJOM. ALI ON NE BI VIKAO NA NJIH

I TRAŽIO DA BUDU TIHO, DA SE NE MIČU. NO, I ON BIH

UPOZORIO PRIJEKORNOG POGLEDA ALI PUNOG LJUBAVI.

ISTINA, NJEMU BI TO BILO LAKO JER SU SVI ONI NJEGOVA

DJECA.

NO, ON IM NE BI PRIJETIO DA NEĆE NA PRIČEST ILI KRIZMU,

DA NEKA IDU SVOJIM RODITELJIMA, DA ONDA NEKA TI ISTI

RODITELJI NE DOLAZE MOLITI I PROSITI ZA SVOJU DJECU

KOJA NE SLUŠAJU.

NE, ISUS BI IM PRIČAO O LJUBAVI. NA STO NAČINA, NE

SAMO RIJEČIMA. NEGO I BOJOM GLASA, UMILNIM POGLEDOM,

SVOJIM SILNIM PRIMJERIMA PONIZNOSTI I OPRAŠTANJA U

SVAKODNEVNIM DUŽENJIMA SA NJIMA.

NE BI NJIHOVU VJERU I LJUBAV I NADU LIMITIRAO

DOBIVANJEM DOVOLJNOG BROJA PEČATA I DOBROM OCJENOM

IZ VJERONAUKA.

VIDIO SAM DA SE NAJBOLJE CIJENE ONI KRIZMANICI KOJI SU

IZ VJERONAUKA SVE ZNALI, IMALI SVE ODLIČNE OCJENE.

I TO JE DOBRO, NO I ŽIDOVI, FARIZEJI I SADUCEJI I DRUGI,

TAKOĐER SU SVE ZNALI O ZAKONIMA KOJE IM JE BOG DAO.

A NISU MOGLI SPOZNATI DOLAZAK

LJUBAVI, SPASITELJA ISUSA KRISTA.

ŽALOSTAN SAM ŠTO OSJEĆAM DA NI DANAŠNJI PRISTUP,

NAČIN I TEHNIKA PREDAVANJA VJERE I DUHOVNOSTI DJECI I

MLADIMA, NIJE DRUGAČIJI.

NE IDE K TOME DA DJECA I MLADI SPOZNAJU LJUBAV,

ISTINSKU LJUBAV, LJUBAV ISUSA KRISTA. A SVEĆENICI I

VJEROUČITELJI SU NAJPOZVANIJ I DA IM TO DADNU.

BAREM ONAKO KAKO SU I KOLIKO ONI TU LJUBAV SPOZNALI

KADA SU SE ODLUČILI PRIHVATITI POZIV GOSPODINA ISUSA

KRISTA I BITI VERIFICIRANI SVJEDOCI NJEGOVE VJERE.

□ LJUBAVI.

GOSPODINE, LJUBAVI NAŠA, MOLIM TE

DA USADIŠ TU SVOJU LJUBAV U SRCA

SVIH SVOJIH SVEĆENIKA I

VJEROUČITELJA KOJI RADE S DJECOM I

MLADIMA KAKO BI IM ONA BILA NA

PRVOM MJESTU ONOGA ŠTO ĆE

OSJEĆATI DA, TIM MLADIMA I TOJ

DJECI, TREBAJU DATI U VJERI I

DUHOVNOSTI.

POŠALJI IM SVOJEG DUHA SVETOGA U

OBILJU.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE, I DUH SVETI, I BOG OTAC, U

VIJEKE.